

Prima instanță: Judecătoria Briceni
Judecător: Elena Tverdohleb
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Stela Procopciuc
Elena Grumeza
Adriana Garbuz

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Ala Cobăneanu

Judecători: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” împotriva Biroului Vamal Nord, privind contestarea actelor administrative și încasarea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” cu menținerea hotărârii Judecătoria Briceni din 22 decembrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord, privind contestarea actelor administrative și încasarea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 06 iunie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” prin intermediul Brokerului vamal SRE „Eximservice Broker”, a depus la organul vamal declarația vamală electronică de import definitiv nr.2051 I 188, prin care au fost vămuite mărfuri lemnoase – scândurile pentru asamblarea lăzilor de lemn din specii foioase (*populus tremula*) în formă de foi dreptunghiulare cu dimensiunile 290x90x4 mm în volum de 4,19 m³, 495x30x4 mm în volum de 6,25 m³, 295x95x2,5 mm în volum de 22,92 m³, în total 33,36 m³, codul mărfii

44089095, în valoare totală în vamă de 39 980,49 lei, la prețul de 1 198,45 lei pentru un m³, echivalentul a 60,33 dolari USD pentru un m³, importate de la OOO „Лесцентр” regiunea Cernigovscaia, or. Borzna, str. Nezavisimosti, 124, Ucraina (tipizata DVV-1, metoda 1).

Potrivit ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 04 ianuarie 2016 cu privire la lista actelor necesare pentru efectuarea controlului documentar, Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” la declarația vamală a anexat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/2016 din 04 ianuarie 2016, scrisoare de trăsură internațională prevăzută de Convenția Tir din 1975 și de către hotărârea nr. 1086 din 25 noiembrie 1997 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a Convenției vamale relativ la transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetului TIR nr. 0181655 din 03 iunie 2016, factura comercială (invoice) nr. 32 din 03 iunie 2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 06 iunie 2016, declarația vamală a țării de export nr. 80518000/2016/000627 din 03 iunie 2016 în forma electronică, specificația nr. 32 din 06 iunie 2016, certificat fitosanitar nr. 60/18-6010/BX-578050, permis fitosanitar de import (tranzit) seria AP nr. 0037362 din 20 mai 2016, certificatul cheltuielilor de transport din 06 iunie 2016, scrisori ale agenților economici oferta comercială din 19 aprilie 2016, lista de prețuri din 19 aprilie 2016, contract de vânzare-cumpărare specificația nr. 32 din 03 iunie 2016, scrisoarea agenților economici fără număr fișa 1 din 07 iunie 2016, scrisoarea agenților economici fără număr fișa 2 din 08 iunie 2016, declarația DVV-1 a valorii în vamă a mărfii însoțite.

Menționează reclamantul că, Biroul Vamal Briceni nu a calculat valoarea în vamă a mărfii după metoda 1 din Legea cu privire la tariful vamal, astfel au fost încălcate drepturile plătitorului vamal. La solicitarea Biroului Vamal Briceni au fost prezentate documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă.

Colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibil și au refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1, pe motiv că nu au fost prezentate toate actele necesare, fiind întocmit actul de inspecție din 06 iunie 2016, în care s-a indicat despre existența suspiciunilor de subevaluare și a fost aplicată metoda 6/3 și majorată valoarea mărfii în vamă cu suma de 29 605 lei.

Indică reclamantul că, la 09 iunie 2016 a depus cerere prealabilă asupra actului de inspecției a organului vamal din 06 iunie 2016, prin care a fost dispusă încasarea suplimentară a sumei de 6 063,11 lei, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2.

Consideră reclamantul că, în urma acțiunilor organului vamal i-a fost cauzat prejudiciu nepatrimonial prin faptul că, pe parcursul a câteva zile neîntemeiat au fost reținuți în vamă și obligați de a prezenta documente suplimentare pentru calcularea valorii mărfii, motiv din care a cheltuit adăugător surse financiare, a suportat cheltuieli aferente pentru întreținerea alimentară a șoferului camionului care

transporta marfa cu achitarea unui supliment la salariu. Activitatea Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” a fost tulburată pe motiv că, materia primă care era importată a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere. Întreprinderea a depășit termenii contractuali cu alte întreprinderi cărora urma a fi realizată marfa finită, a pierdut clienți importanți și și-a știrbit reputația pe care a acumulat-o de-a lungul activității.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, anularea declarației vamale DVV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DVV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1). Obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 06 iunie 2016 conform metodei 1. Încasarea de la Biroul Vamal Nord în beneficiul său a sumei de 6 063,11 lei, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2. Încasarea prejudiciului nepatrimonial în mărime de 5 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din 22 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” cu menținerea hotărârii Judecătorei Briceni din 22 decembrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 28 martie 2017 reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” avocatul Odobescu Ghenadie a contestat-o cu recurs prin intermediul oficiului poștal, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume nu a aplicat corect legislația vamală, motiv din care decizia este ilegală, nefondată și nemotivată. Instanța de apel urma să verifice legalitatea actului de inspecție dar nu să determine dacă declarantul a prezentat actele necesare. Instanța urma să verifice dacă organul vamal întemeiat a solicitat acte suplimentare.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” avocatul Odobescu Ghenadie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 16 mai 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Biroul Vamal Nord copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 iunie 2017, Biroul Vamal Nord a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” avocatul Odobescu Ghenadie.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 16 martie 2017 (vol. II, f.d.136), iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la data de 24 martie 2017 (vol. II, f.d.172).

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei

de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Ion Druță

Nicolae Craiu